

været afgørende for den afgørelse, som kommunens sociale udvalg har truffet, og som klienten ikke er enig i. Det gør det tillige klart, at nævnets sekretariat må have den fornødne lægelige og sociale sagkundskab«. (Folketingstidende 1974-75, bind III, sp. 5495-96).

Dette synspunkt for ankebehandling i sociale sager var et bevidst brud på den af statsamtterne før 1976 udøvede ankeinstansbehandling, hvor hovedvægten utvivlsomt havde været lagt på en retlig efterprøvelse af de af kommunerne trufne afgørelser. Disse nye synspunkter var i fuld overensstemmelse med socialreformkommissionens overvejelser og i nøje overensstemmelse med bistandslovens principper.

For så vidt angår ønsket om en større ensartethed i nævnets afgørelser via en styring fra statsamtmanden som formand for nævnet, skal Amtsrådsforeningen tillige påpege, at dette ikke ses at være i overensstemmelse med den status, som amtsankenævnet har som et uafhængigt organ, der i sin virksomhed er uafhængig af instruktioner vedrørende den enkelte sags behandling og afgørelse, jfr. den sociale styrelseslov § 18 b, stk. 3.

Selv om amtsrådene ikke har haft en formel indstillingsret ved socialministerens udpegelse af formand for amtsankenævnene, har socialministeriet dog i praksis indhentet forslag fra amtsrådene til mulige formands-emner. Amtsrådsforeningen finder det af overordentlig stor betydning, at befolkningen gennem sine valgte repræsentanter har medindflydelse på udpegelse af formanden for et så vigtigt regionalt, socialt organ.

En gennemførelse af lovforslaget vil være et tilbageskridt i forhold til de senere års decentraliserings- og demokratiseringspolitik, hvor udpegelse af nævnsformænd med kendskab til lokale og regionale forhold kunne tilgodeses ved, at amtsrådet blev hørt.

Amtsrådsforeningen ser således med stor betænkelighed på, at nævnets formand altid skal være statsamtmanden, og at socialministeren herved bliver afskåret fra at udpege formand og dennes stedfortræder for en funktionsperiode på 4 år.

Amtsrådsforeningen må derfor vende sig imod lovforslagets bestemmelse om, at statsamtmanden skal være født formand for amtsankenævnet.

3. I socialministerens skriftlige fremsættelse af lovforslaget er det anført, at spørgsmålet om at overflytte amtsankenævnets sekretariatsfunktioner fra amtsrådets administration til statsamtterne har været drøftet. Til dette spørgsmål skal Amtsrådsforeningen særligt fremhæve, at amtsankenævnets sekretariater i dag er en del af amtskommunernes social- og sundhedsforvaltninger, og at amtsrådet dermed er ansættelsesmyndighed for og fører tilsyn med sekretariaternes personale.

Ved placering af nævnsekretariatet under amtskommunen blev der ved ændringen af den sociale styrelseslov i 1975 særlig lagt vægt på en række administrative og socialpolitiske fordele, der kunne opnås ved en sådan placering i tilslutning til amtskommunernes socialcentre. Erfaringer har vist, at denne ordning har fungeret tilfredsstillende, idet der er opnået en god vekselvirkning mellem amtsankenævnets sekretariatsfunktioner og de øvrige funktioner i amtskommunens social- og sundhedsforvaltning. Der kan i denne forbindelse peges på fordelene ved, at amtsankenævnets sekretariat ved sagsbehandlingen af klagesager direkte har adgang til at konsultere socialcentrets øvrige specialister, f. eks. lægelig og psykologisk konsulentbistand samt sagsbehandlere i revaliderings- og pensionsnævnsekretariatet. Samtidig er den ekspertise, der er opbygget i amtsankenævnets sekretariater, uundværlig for løsning af de opgaver, som amtskommunerne har med hensyn til rådgivning direkte over for klienter og kommunernes social- og sundhedsforvaltninger samt af stor betydning for amtskommunernes generelle planlægningsarbejde.

En isoleret ankebehandling af sociale sager i statsamtterne vil betyde, at den ekspertise og kendskab til sociale sager og klienter, som det nuværende sekretariatspersonale har erhvervet, må antages at gå tabt, ligesom mulighederne for at trække på den øvrige konsulentbistand i amtskommunernes social- og sundhedsforvaltninger, herunder social- og lægelig bistand i de enkelte sager, ikke længere vil være mulig, hvis sekretariaterne overføres til statsamtterne.

Amtsrådsforeningen må derfor på det kraftigste fraråde, at man foretager en overflytning af sekretariatet til statsamtsregie, idet det vil betyde en forringelse af såvel amtsankenævnsekretariatets muligheder som det